

GÖÇMEN SORUNU EMEK SORUNUDUR

Ülkemiz toplumda göçmen karşıtlığının yaygınlaşması için her türlü olanağı sunuyor. İşsizlik, plansızlık, yaşanan 'afetler' karşısında kaderine terk edilme halkımızın 'kaderi' oldu.

Kendini çaresiz hisseden insanlar, sorunların kaynağında göçmenleri görüyor, öfkesini en kolay oraya yöneltiyor. Göç hareketini bir işgal olarak nitelleyenlere ülkemizdeki Amerikan üslerini, her türlü yerli ve yabancı sermayeye peşkeş çekilen doğal kaynaklarımızı hatırlatmak isteriz.

Göçmen sorunu bir emek sorunudur.

Sermaye için ucuz iş gücü görevi gören göçmenler diğer taraftan emek piyasasının temelli aşağı çekilebilmesi için de kullanışlı bir araçtır. Emperyalist, yayılcı hedeflerle yaşadıkları topraklardan, evlerinden, köylerinden göçmek zorunda bırakılan insanların bize hatırlatacağı şey düşmanlık değil, çoktan ömrünü tamamlamış ve artık yıkılması gereken kapitalizm olmalıdır!

Oldukça karmaşık bir sorunla karşı karşıyayız. Bir kere Altındağ'da yaşananlar ilk değil. Tepki ve öfkenin de yeni olduğunu söyleyemeyiz. Türkiye'de yoksulların öfkesini istendiğinde başka yoksullara yöneltmesini sağlayacak etkili toplumsal kanallar zaten mevcut. Yıllar boyu Kürt düşmanlığının canlı tutulması, bu düşmanlığın karşılıklı hale getirilmesi aynı kanallarla sağlandı. Sonuçta bu düşmanlık yoksulları vuruyor ama bunun yaygınlaşmasını ve meşrulaşmasını sağlayan kanallarda orta sınıflar da zaman zaman rol üstleniyor. Son orman yangınlarında ısrarlı ve neredeyse ikna edici bir biçimde “yabancılar”ı suçlayan toplumsal iletişim ağında bu tür bir sınıfsal renk olduğunu bilmekte yarar var.

Orman yangınlarının ağırlıklı olarak rantı yüksek tatil beldelerinde çıkması, AKP karşıtı olmakla birlikte kendine yaşam alanları açmakta sıkıntı çekmeyen bir kesimi de rahatsız etti ve bilinçli biçimde fısıldanan “yakıyorlar” efsanesi derhal alıcı buldu. Türkiye'nin batısında seküler karakter taşıyan nüfus bölmesinde CHP ile MHP tabanı (İYİP'i de kattığımızı hatırlatayım) arasındaki geçişkenlikle ilk kez karşılaşmıyoruz. Geçişkenliği sağlayan kuşkusuz milliyetçiliktir.

Kemal Okuyan'ın 14.08.2021 tarihli röportajından, sol Haber Portalı

Göçmen/mülteci meselesinin bir boyutunda iktidarın yeni-Osmanlıcı/emperyal dış politikası bulunuyor- sa diğer bir boyutunda da sermaye sınıfının ucuz iş gücüne ve köleci bir emek rejimine duyduğu ihtiyaç bulunuyor. Sermayenin göçmenleri/mültecileri kullanarak emeğin fiyatını aşağı çekmesine ve bunun üzerinden emekçileri birbirine düşman etmesine estirilen milliyetçilik rüzgârları da eklenince göçmenlere/mültecilere yönelik kitlesel bir şiddetin devreye girmesi ihtimali her geçen yükseliyor. Üstelik bu tür bir iç çatışmanın ülkeyi dizayn etmek için kullanılması ihtimali de her geçen gün artıyor.

Fatih Yaşlı'nın 11.08.2021 tarihli köşe yazısından, sol Haber Portalı

Yeri gelmişken göçmenlerin bir (veya çok) kimlik olarak siyasette temsil edilmesine odaklanan bir üçüncü kulvar daha var. Solculuğun “hepimiz göçmeniz” biçiminde ortaya konmasının ne göçmenleri koruma ne de emekçileri birleştirme ihtimali bulunuyor. Bu seçenekten yürüyüp ülkenin nüfus yapısıyla çılgınca oynayan ve emperyalizmin dümen suyunda iş gören gerici iktidara koltuk çıkmak akılsızlıktır.

Madem ki kavimler göçünü kaçınılmaz hale getirdiler, bizim bu emekçi kabileleri topraklarına göçtükleri diğer emekçilerle birleştirip düzenin üstüne yürümemiz biricik çaredir.

Aydemir Güler'in 14.08.2021 tarihli köşe yazısından, sol Haber Portalı

Türkiye Komünist Partisi bugün ‘Göçmen Sorunu Emek Sorunudur’ başlıklı bir açıklama yayımladı. Açıklama şöyle:

Partimiz, göçmen işçileri sınıf mücadelesinin asli bir unsuru olarak görmekte ve bu mücadeleyi büyütmek amacıyla hareket etmeyi temel görevlerinden saymaktadır. Günlük pratiğimizde bu görevin karşılığını vermek her zaman için daha öncelikli olsa da son günlerde mültecilik konusu üzerinden yürütülen tartışmalar ve yaşanan provokatif saldırılar üzerine aşağıdaki açıklamayı kamuoyu ile paylaşmayı gerekli görüyoruz:

1. Türkiye’de halihazırda bulunan göçmenlere yapılan her türlü hak ihlalinin karşısında durmak; göçmen emeği sömürüsüne, mültecilere uygulanan şiddete, baskılara, ırkçılığa, milliyetçiliğe karşı durmak emekten yana olanlar için temel siyasi ve insani ilke olmalıdır. Türkiye’nin sağlık, eğitim, konut, ulaşım, güvenlik, şiddet, kadına yönelik şiddet, gericilik vd. başlıklardaki sorunlarının kaynağı göçmenlerin varlığı değil, bizzat kapitalist iktidarların politikalarıdır. Kapitalist bir ülke olarak Türkiye, eşitlikçi bir düzen kurulana kadar, yedek işgücü ordusunun her daim kenarda tutulacağı bir ülke olacaktır. Dolayısıyla işsizliğin ya da sermayenin emekçileri düşük ücretlere mahkum etmesinin sebebi de mülteciler değil, sermaye düzeninin işleyiş mekanizmasıdır. Keza gericilik de emperyalizmin-kapitalizmin işçi sınıfını manipüle etme araçlarından biridir. Örgütlü, birçok kaynağı harekete geçirmiş bir ideolojidir ve gericilikle mücadele, göçmenlerin herhangi bir dine mensup olması ile kavga etmek üzerinden değil, bu ideolojinin kaynağını kurutmakla mümkün olabilir.
2. AKP’nin yürüttüğü mülteci politikasının, en başta kendisine ve sermayeye çıkar sağladığı unutulmamalıdır. İktidarın ve ortağının attığı her adımın, tavizsiz karşısında olunmalı, halk düşmanlarının söylemlerinde, davranışlarında en ufak bir iyi niyet aranmamalıdır.
3. Düzen muhalefetine, mültecileri geldikleri ülkeye göre ayıran, ırkçılığa meydan veren ve adeta sırf mülteci oldukları için cezalandırmaya varan açıklamaları ve eylemleri de son derece ikiye bölüdür. Bu yaklaşımı savunan kişilerin çoğunun kendisi veya çevresi için yurtdışında, emperyalist ülkelerde bir gelecek hayal ettiği de sır değildir.
4. Kapitalizm günden güne çürüyen ve çürüten bir sistemdir. Bu anlamda her geçen günün bir öncekinden daha karanlık ve olumsuz olduğu yargısında bulunulabilir. Ancak “mültecilerden önce” ile başlayan her cümle, hem ırkçılık barındırmaktadır, hem de emek sömürüsünün hız kesmeden sürdüğü, yolsuzlukların, özelleştirmelerin, talanın yaşandığı Türkiye’ye ilişkin bilimsel olmayan bir değerlendirmedir.

5. Her ülkenin kendi kaynaklarını, olanaklarını gerçekçi bir biçimde değerlendirme, kısa ve uzun vadeli merkezi planlamasını buna göre yapma hakkı vardır. Elbette zor durumda kalan, savaştan, yoksulluktan, cihatçılıktan kaçmaya mecbur kalmış insanlar ile olanakları ölçüsünde dayanışmak da devrimci ahlakın ve sosyalizmin bir gereğidir. Bu anlamda bir ülkenin göçmen akışını “nicel” büyüklüklerle kontrol etmesi, “şu kadar mülteciye evet, bu kadarına hayır” demesi söz konusu olmamalıdır. Ancak göçmen politikasının bir ülkenin siyasal-kültürel-ekonomik bütün dengelerini bozacak biçimde emperyalist ülkeler ve burjuva iktidar tarafından kullanılmasına göz yumulamaz. AKP iktidarı geniş bir coğrafyada birçok ülkenin iç işlerine karışarak göç olgusunu tırmandıran bir siyasi öznedir ve göçmenleri kendi ajandası için istediği gibi kullanmaktadır. Böylesi bir göçmen politikasına karşı olmayı ırkçılık ve yabancı düşmanlığı ile eşitleyen yaklaşımlar kolaycılıktır ve liberalizmden beslenmektedir. Dahası, ırkçılığın gelişigüzel kullanıldığı böylesi bir yaklaşım gerçek ırkçılığın mahkum edilmesini de engellemektedir. Bu tabloda komünistler göç olgusunun düzen siyasetinin farklı kutupları tarafından manipüle edilmesine karşı çift yönlü bir mücadele örgütlemek durumundadır.

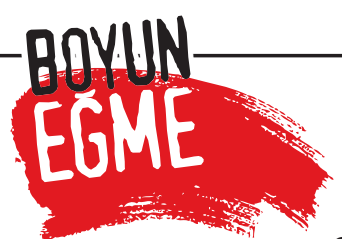
6. Mülteciler üzerinden emperyalist ülkelerle pazarlık yapılması, insanların hayatlarına karşılık dış borç finansmanı, vize serbestisi vb. beklentileri içine girilmesi, birtakım vaatler için şantaj unsuru olarak “mültecileri sınırdan salarız” gibi insanlık dışı ifadelerin kullanılması en az ırkçılık kadar suçtur, ahlaksızlıktır, onursuzluktur. Mülteciler hakkında hiçbir akçeli pazarlığa girişilmemeli ve uluslararası görüşmeler dayanışma ilkesi üzerinden yürütülmelidir.

7. Irkçı hamaset ve provokasyonlar ülkemize yalnızca daha fazla yıkım ve barbarlık getirecektir. Gelecek kuşakların barış inancı ve insan sevgisi ile yetişmelerini engelleyecek, düşmancıl düşüncelerin hakimiyetine yol açacaktır. Bu, hem yurttaşlarımız hem mülteciler için geçerlidir, kimsenin çocukların zihnini bu şekilde kirletmeye hakkı yoktur.

8. Ülkemizde mülteci sorununun esas nedeni patronların ucuz iş gücü ve kâr iştahı ile birlikte emperyalizm ile işbirliği ve AKP’nin yayılmacı, fetihçi dış siyasetidir. İç ve dış politikada bu yaklaşım terk edilmediği sürece mülteci sorunu tüm emekçi halkların aleyhine büyümeye devam etme riskini taşıyacaktır. Derhal ABD, AB, NATO gibi emperyalist hükümet ve örgütler ile bağlar koparılmalı, bu bağların getirdiği tüm yükümlülükler ve askeri misyonlar sona erdirilmelidir.

9. Türkiye Komünist Partisi, 13. Kongre’de alınan kararın gereklerini yerine getirmeye devam etmektedir. Kongre’nin hemen ertesinde Göçmen İşçi Bürosu kurulmuş ve parti örgütleri, sınıf mücadelesini göçmen emekçilerle birlikte örgütlemek üzere somut adımlar atmaya başlamıştır. Sömürüye, şiddete, ırkçılığa karşı mücadelede birlikte güçlenmek, bunun için gerekli özgün araçları geliştirmek, dil ve iletişim engellerini aşmak, hukuki başlıklarda dayanışmak adına çalışmalarımız sürmektedir. Bu adımların bazılarının kazanımla sonuçlanması sevindirici olmakla birlikte, çok daha fazlasını yapmak gerektiğinin farkındayız. Bu vesileyle partimiz emekçilerin özgürce, kardeşçe, eşitlik içinde yaşayacağı bir ülke için yurtsever ve enternasyonalist ilkelerle mücadele etmeye var gücüyle devam edeceğini bir kez daha ilan eder.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komite

BOYUN EĞME
GÜNLÜK SİYASİ BÜLTEN
İmtiyaz Sahibi:

Gelenek Basım Yayım ve Ticaret Ltd. Şti

Sorumlu Müdür: Mesut Gülçiçek
Tasarım: Uğur Güç
ISSN: 2564-7385

Adres: Osmanağa Mh.
Osmancık Sk. No:9/16
Kadıköy - İstanbul

İletişim ve dijital abonelik için
boyunegme@tkp.org.tr
adresinden ulaşabilirsiniz.